

Isombor János:

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző

Külföldi küldöttség,

amelynek nincs szüksége tolmácsra

Petőfi szerelmese — Aki könyveket és filmeket fordít —
A tananyag: Magyarország — Szinpadi sikeréink Moszkvában

Hetféltári hírek

1960. ápr. 19.

(Hely)

(Idő)

Osztályozás

Tárgy

301.5 (47):(439)

Hely

"1960"

Helvszám

Huszonhárom külföldi vendég van a „védőszárnyai” alatt, de a tolmácsnak ezáltal semmi dolga. A vendégek — oroszok, ukránok, esztek, moldvaiak — többsége már otthon megtanult magyarul. Valamennyien a Szovjet-Magyar Barátság Társaságának aktivistái, s az MSZBT szombaton kezdődő kongresszusa alkalmából érkeztek hozzánk, hogy két hétig ismerkedjenek hazánkkal, találkozzanak magyar barátaikkal. Van köztük egyetemi tanár és zeneszerző, kolhozelnök és újságíró, tudományos kutató, író és műfordító.

Kira Sahova a kievi egyetemen tanít. Novellába illő, amit mond. Egyetemista korá-

hogy Petőfi-kutató lesz. Diszszertációja témájául is Petőfit választotta, gondolt hát egy

Szakmai tapasztalatsere a miskolci színházban, Grigorij Bojadzsiiev (jobbról) és Ada Petrova kérdezteti Jákó Pált, a Miskolci Nemzeti Színház igazgatóját.

ban, 1948-ban ajándékba kapta egy ismerősétől Petőfi válogatott költeményeinek első orosznyelvű kiadását. Nagyon megszerette a költőt és elhatározta,

nagyot, s magyarul kezdett tanulni. Mire elvégezte az egyetemet, már tudott magyarul — és

Ötszáz oldalas tanulmányt írt Petőfi költészetéről.

Tavaly könyve is jelent meg Petőfiről és koráról. Most már az egész magyar irodalom érdekli. A Nagy Szovjet Enciklopédia készülő kötetei számára ő írja a klasszikus magyar irodalomról szóló cikkek egy részét.

Konsztantyin Gorfan úgy beszél magyarul, mintha magyar lenne. Azt mondja például „úgy érzem magam, mintha isten kezembe adta volna a tárogatót”. Aztán

oroszul magyarázza társainak, mit jelent az, hogy „apafej”.

Azért tanult meg magyarul, hogy a magyar irodalmat honfitársaival megismertthesse. Ő fordította Berkesi „Októberi vihar”-át, Illés Béla

„Találkozások” című kötetét, Palotai Boris novelláit, Fehér Klára „Tenger”-ét (ez utóbbit Ivan Szalimonnal együtt) és más műveket. Harmincöt magyar film, a többi közt a „Pikoló világos”, az „Almatlan évek”, az „Édes Anna”, a „Kölyök” az ő szinkronfordításában került a szovjet mozikkasztára. Alig várja a találkozást az általa fordított művek szerzőivel.

Nyina Moli már régi ismerősünk, többször járt hazánkban. Az egykori hős partizánlány, Zoja Kozmogymjanskaja barátnője és harcostársa ma a moszkvai világítástechnikai tudományos kísérleti intézetben dolgozik. És társadalmi munkában a magyar ügyek valóságos nagykövete a szovjet dolgozók között. Tanfolyamot vezet, harmincöt hallgatója van, s a tananyag: Magyarország.

Tanfolyamához magyar előadókat is verbuvált a Moszkvában tartózkodó aspiránsok és egyéb magyar szakemberek közül.

Elmondotta: a Szovjetunióban sokszáz hasonló tanfolyam működik, ahol a hallgatók a magyar történelmet és kultúrát tanulmányozzák.

Grigorij Bojadzsiiev, az esztétikai tudományok doktora, a moszkvai Színművészeti Akadémia tanszékvezető professzora, s Szovjetunió-szerte ismert kritikus. Jól ismeri a magyar színházi életet és szereti szinpadi irodalmunkat. „Nemcsak én szeretem — mondta —, hanem a moszkvai közönség is. Egyetlen ország szinpadi irodalma sem szerepel annyit az utóbbi időben a moszkvai színházakban, mint Magyarországé.

Van hét, amikor a közönség minden este magyar szerző művében gyönyörködhet.

Adják a „Bánk bán”-t, a „Kötéltánc”-ot, a „Nem vagyunk angyalok”-at, a „Teremtés koronájá”-t, „A cigány”-t, a „Lili bárónő”-t és természetesen az örökifjú „Csárdáskirálynő”-t.

Bojadzsievnek a felesége is tud magyarul: magyar tolmács volt a szovjet hadseregben.

És a többi vendég is mind mind a szovjet-magyar barátság tevékeny továbbélésztője a Szovjetunióban.

Vendégeink — akiknek csoportját Ivan Szalimon, a Szovjet-Magyar Barátság Társaság országos titkára, a kiváló műfordító vezeti —, eddig Debrecenben és Miskolcon jártak, most Egerben vannak és kedden reggel érkeznek Budapestre.

Szeretettel várjuk őket.

Zsombor János